

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงค่าเอฟ
$*$	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
G	แทน	วิธีทดลอง
I	แทน	ระยะเวลาการทดลอง
$I \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเครียด ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิค สัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยคะแนนความเครียด ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเครียด ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ

ตารางที่ 3 ค่าคะแนนความเครียดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ

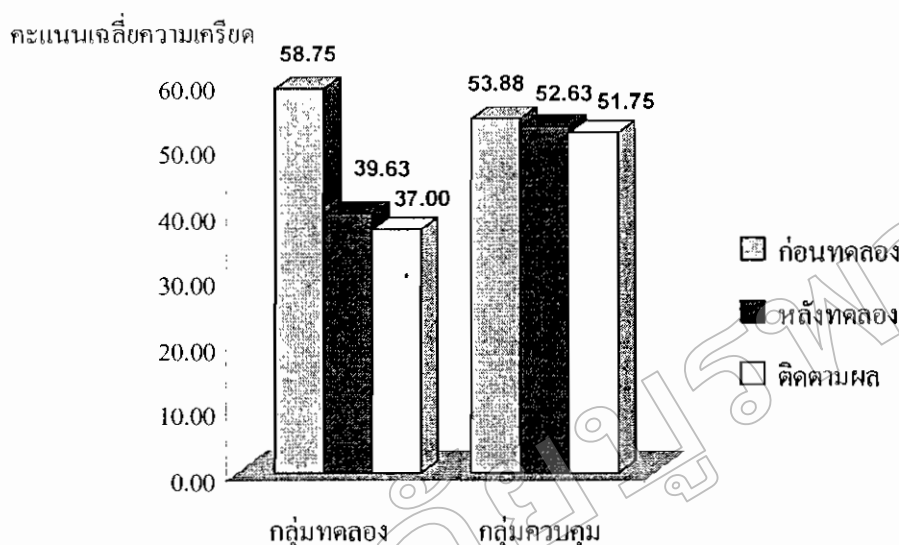
ผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวม				ผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ			
คนที่	ระยะ			คนที่	ระยะ		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล
1	51	23	22	1	49	32	33
2	55	27	24	2	50	49	52
3	56	48	41	3	50	50	47
4	56	46	42	4	52	51	56
5	56	40	38	5	55	69	62
6	57	39	38	6	55	60	59
7	61	33	32	7	57	55	49
8	78	61	59	8	63	55	56
รวม	470	317	296	รวม	431	421	414
$\bar{X}$	58.75	39.63	37.00	$\bar{X}$	53.88	52.63	51.75
SD	8.24	12.24	11.62	SD	4.67	10.57	9.07

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเครียดในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิค สัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส เป็น 58.75, 39.63 และ 37.00 ตามลำดับ และผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ เป็น 53.88, 52.63 และ 51.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเครียด ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ

กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	SD	N
ผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวม	ก่อนการทดลอง	58.75	8.24	8
	หลังการทดลอง	39.63	12.24	8
	ติดตามผล	37.00	11.62	8
ผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ	ก่อนการทดลอง	53.88	4.67	8
	หลังการทดลอง	52.63	10.57	8
	ติดตามผล	51.75	9.07	8

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ ในระยะก่อนการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความเครียด เป็น 58.75 และ 53.88 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็น 8.24 และ 4.67 ตามลำดับ ระยะหลังการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความเครียด เป็น 39.63 และ 52.63 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็น 12.24 และ 10.57 ตามลำดับ ส่วนระยะติดตามผล มีคะแนนเฉลี่ยความเครียด เป็น 37.00 และ 51.75 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็น 11.62 และ 9.07 ตามลำดับ

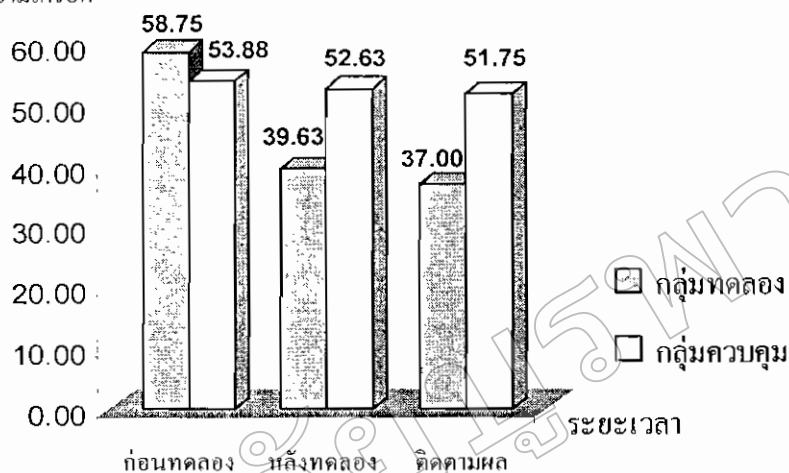

ภาพที่ 2 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวม และผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 2 พบว่า ผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาดด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีคะแนนเฉลี่ยความเครียด ก่อนการทดลองเป็น 58.75 ระยะหลังการทดลองเป็น 39.63 ซึ่งมีค่าคะแนนต่ำลงเท่ากับ 19.12 ส่วนระยะติดตามผลมีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดเท่ากับ 37.00 โดยต่ำลงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 21.75 และต่ำลงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 2.63

ผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม มีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียด ก่อนการทดลองเป็น 53.88 ระยะหลังการทดลองเป็น 52.63 ซึ่งต่ำลงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 1.25 ส่วนระยะติดตามผลมีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดเท่ากับ 51.75 ซึ่งต่ำลงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 2.13 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ .88

คะแนนเฉลี่ยความเครียด

ภาพที่ 3 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดระยะต่าง ๆ ของการทดลอง
ในผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวม
และผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ

จากภาพที่ 3 พบว่าระยะก่อนการทดลอง ผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดสูงกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยวิธีปกติ เท่ากับ 4.87 ระยะหลังการทดลองผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยวิธีปกติ เท่ากับ 13.00 และในระยะติดตามผล ผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ เท่ากับ 14.75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยคะแนนความเครียด
ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

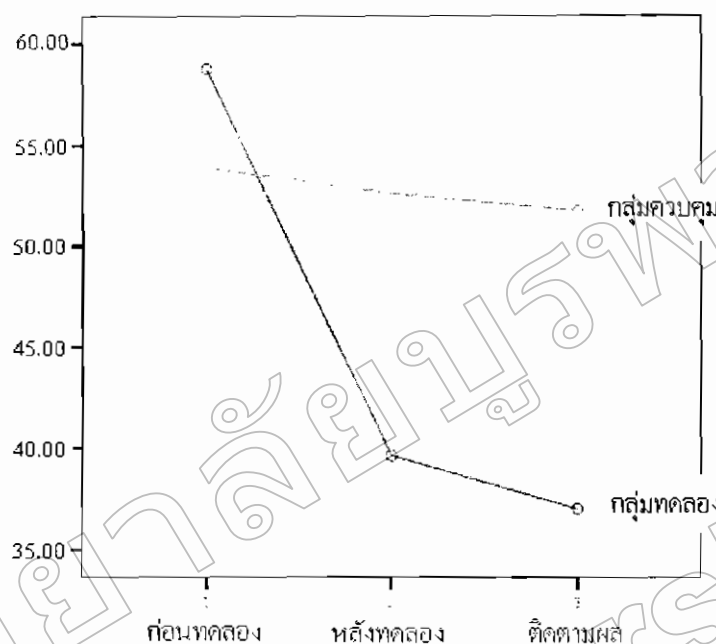
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียด ระหว่างวิธีการทดลอง
กับระยะเวลาของการทดลอง

Source of Variations	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	15	4032.80			
Group	1	697.68	697.68	2.92	.109
Ss within Groups	14	3335.12	238.22		
Within Subjects	32	2918.01			
Interval	2	1329.87	664.93	28.88*	.000
I x G	2	943.62	471.81	20.49*	.000
I x Ss within Groups	28	644.50	23.01		
Total	47	6950.81			

จากตารางที่ 5 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความเครียด ระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวม ตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ วิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองส่งผลร่วมกันต่อความเครียด

คะแนนเฉลี่ยความเครียด

ภาพที่ 4 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติกับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 4 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุม มีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงของค่าคะแนนความเครียด โดยในระยะหลังการทดลองผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้ในกลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผลผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองนั้น ส่งผลต่อความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ร่วมกัน จึงทำให้ค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่เป็นกลุ่มทดลองลดต่ำลง

ดังนั้น จึงพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of Variations	df	SS	MS	F
Between Groups	1	95.06	95.06	1.003
Within Cell	42	3979.63	94.75	

หมายเหตุ ปรับค่า df ด้วยวิธีของ Welch - Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459)

$$\text{ได้ค่า } df = 19, F_{.05}(1, 19) = 4.38$$

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของ
ผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังงานองค์รวมตามทฤษฎี
โปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยความเครียดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of Variations	df	SS	MS	F
Between Groups	1	676.00	676.00	7.134*
Within Cell	42	3979.63	94.75	

หมายเหตุ ปรับค่า df ด้วยวิธีของ Welch - Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459)

ได้ค่า $df = 19$, $F_{.05}(1, 19) = 4.38$, $*p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง ค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระยะหลังการทดลองผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองส่งผลให้เกิดความแตกต่างของความเครียด โดยทำให้ค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source of Variations	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between Groups	1	870.25	870.25	9.184*
Within Cell	42	3979.63	94.75	

หมายเหตุ ปรับค่า *df* ด้วยวิธีของ Welch – Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459)

ได้ค่า $df = 19$, $F_{.05}(1, 19) = 4.38$, $*p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ในระยะติดตามผล ค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระยะติดตามผลผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ส่งผลให้ความเครียดลดลงคงทนนานกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยวิธีปกติ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับ
คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและ
ผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ

ตารางที่ 9 การทดสอบผลของระยะเวลาการทดลองในผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษา
ด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

Source of Variations	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	7	2197.95			
Interval	2	2255.25	1127.62	58.163*	.000
Error	14	271.42	19.38		
Total	23	4724.63			

$$F_{.05} (2, 14) = 3.74$$

$$*p < .05$$

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการ
การให้คำปรึกษาดด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส
ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทดสอบรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็นรายคู่ของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสในระบะก่อนการทดลอง ระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผลด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ระบะเวลา		ระบะ ก่อนการทดลอง	ระบะ หลังการทดลอง	ระบะ ติดตามผล
	$\bar{X}$	58.75	39.63	37.00
ระบะก่อนการทดลอง	58.75	-	19.12*	21.75*
ระบะหลังการทดลอง	39.63		-	2.63
ระบะติดตามผล	37.00			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสในระบะหลังการทดลอง ต่ำกว่าระบะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระบะติดตามผลต่ำกว่าระบะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผล ไม่มีความแตกต่างกัน

นั่นคือ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสในระบะหลังการทดลองและระบะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเครียดต่ำกว่าระบะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่างในระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผล

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาการทดลอง ของผู้ช่วยเหลือคนไข้
กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยวิธีปกติ

Source of variations	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Between Subjects	7	1137.17			
Interval	2	18.25	9.12	.34	.716
Error	14	373.08	26.64		
Total	23	1528.50			

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ช่วยเหลือคนไข้กลุ่มควบคุม
ที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยวิธีปกติ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง
และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ ในกลุ่มควบคุมคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน